

I

(Akty ustawodawcze)

DYREKTYWY

DYREKTYWA RADY 2013/42/UE

z dnia 22 lipca 2013 r.

zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w odniesieniu do mechanizmu szybkiego reagowania na oszustwa związane z VAT

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 113,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Oszustwa podatkowe w dziedzinie podatku od wartości dodanej (VAT) prowadzą do znacznych strat budżetowych i negatywnie wpływają na warunki konkurencji i tym samym na funkcjonowanie rynku wewnętrznego. W ostatnim czasie rozwinęły się szczególnie nagle i znaczące formy oszustw podatkowych, zwłaszcza z wykorzystaniem środków elektronicznych, które ułatwiają szybką, nielegalną wymianę handlową na dużą skalę.
- (2) Dyrektywa 2006/112/WE Rady ⁽³⁾ zezwala państwom członkowskim na wystąpienie z wnioskiem o odstępstwo od tej dyrektywy w celu zapobiegania niektórym formom uchylania się od opodatkowania lub unikania opodatkowania.

(3) Niedawne doświadczenia pokazały, że procedura przewidziana w art. 395 dyrektywy 2006/112/WE nie pozwala na to, by wystarczająco szybko reagować na wnioski państw członkowskich o pilne środki.

(4) Doświadczenie pokazało również, że wyznaczenie odbiorcy jako osoby zobowiązanej do zapłaty VAT (odwrotne obciążenie) stanowi w niektórych przypadkach skuteczny środek powstrzymania oszustw związanych z VAT w określonych sektorach.

(5) Na mocy przepisów dotyczących odwrotnego obciążenia zawartych w art. 199 i 199a dyrektywy 2006/112/WE państwa członkowskie nie mają wystarczającej elastyczności, by szybko reagować na nagłe i znaczące oszustwa dotyczące towarów i usług należących do kategorii nieobjętych zakresem tych artykułów. Należy zatem opracować rozwiązania szczególne, by uwzględnić taką sytuację.

(6) Mając na uwadze znaczące przypadki oszustw, do jakich doszło, najlepszą gwarancją szybkiej i wyjątkowej reakcji na kolejne przypadki nagłych oszustw daje szczególnie środek w ramach mechanizmu szybkiego reagowania umożliwiający stosowanie odwrotnego obciążenia przez krótki okres, po przedstawieniu przez zainteresowane państwo członkowskie stosownego powiadomienia. Aby zapewnić, że możliwość ta jest wykorzystywana proporcjonalnie do problemu, Komisja – po uzyskaniu stosownych informacji – powinna mieć krótki termin na rozpatrzenie takiego powiadomienia i przedstawienie ewentualnego sprzeciwu wobec takiego szczególnego środka. Państwa członkowskie powinny mieć możliwość przedstawienia swoich opinii Komisji, a zatem powinny mieć pełne informacje na temat powiadomienia i wszelkich dodatkowych informacji przedstawianych w całej procedurze. Co więcej, następnie Rada powinna postanowić o dalszym stosowaniu odwrotnego obciążenia w drodze decyzji wykonawczej zgodnie z art. 395 dyrektywy 2006/112/WE.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 7 lutego 2013 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. C 11 z 15.1.2013, s. 31.

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1).

- (7) Państwo członkowskie, które powiadomiło o swoim zamiarze stosowania szczególnego środka w ramach mechanizmu szybkiego reagowania, może go stosować, jeśli Komisja wyraziła zamiar niezgłaszania sprzeciwu.
- (8) Aby zapewnić dalsze stosowanie odwrotnego obciążenia, jak najszybciej i przed wygaśnięciem szczególnego środka w ramach mechanizmu szybkiego reagowania procedura określona w art. 395 dyrektywy 2006/112/WE powinna podlegać krótszemu terminowi.
- (9) Szybkie procedowanie powiadomień państw członkowskich w ramach mechanizmu szybkiego reagowania będzie łatwiejsze, jeśli ustanowiony zostanie standardowy formularz dotyczący tych powiadomień i przedstawiania Komisji wszelkich dodatkowych informacji. Należy zatem powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do tego standardowego formularza.
- (10) Ze względu na to, że mechanizm szybkiego reagowania może stanowić jedynie tymczasowe rozwiązanie w oczekiwaniu na rozwiązania ustawodawcze dotyczące dłuższego okresu, tak by system VAT stał się bardziej odporny na przypadki oszustw związanych z VAT, mechanizm szybkiego reagowania powinien być stosowany jedynie przez ograniczony okres.
- (11) Aby ocenić skuteczność mechanizmu szybkiego reagowania, Komisja powinna przygotować ogólne sprawozdanie oceniające skutki tego mechanizmu w zakresie zapobiegania przypadkom nagłych i znaczących oszustw.
- (12) Ponieważ cel działania, czyli zwalczanie nagłych i znaczących oszustw w dziedzinie VAT, które bardzo często mają charakter międzynarodowy, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, ponieważ nie są one w stanie indywidualnie stawić czoła oszustwom związanym z nowymi formami wymiany handlowej dotyczącymi kilku państw jednocześnie, natomiast ze względu na zapewnienie szybszej i w rezultacie bardziej odpowiedniej i skutecznej reakcji na wspomniane zjawiska możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (13) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2006/112/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 2006/112/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 199b

1. Państwo członkowskie może, w przypadkach szczególnie pilnej potrzeby i zgodnie z ust. 2 i 3, wyznaczyć odbiorcę jako osobę zobowiązaną do zapłaty VAT z tytułu

określonego rodzaju dostawy towarów i świadczenia usług w drodze odstępstwa od art. 193, jako szczególny środek w ramach mechanizmu szybkiego reagowania w celu zwalczania nagłych i znaczących oszustw, które mogłyby prowadzić do znacznych i nieodwracalnych strat finansowych.

Szczególny środek w ramach mechanizmu szybkiego reagowania podlega odpowiednim środkom kontroli ze strony danego państwa członkowskiego w odniesieniu do podatników dostarczających towary lub świadczących usługi, do których stosuje się dany środek; środek ten obowiązuje nie dłużej niż dziewięć miesięcy.

2. Państwo członkowskie, które zamierza wprowadzić szczególny środek przewidziany w ust. 1, przesyła Komisji powiadomienie, wykorzystując standardowy formularz ustanowiony zgodnie z ust. 4, i przesyła je jednocześnie pozostałym państwom członkowskim. Państwo członkowskie przekazuje Komisji informacje wskazujące sektor, którego dotyczy problem oszustw, rodzaj i cechy oszustwa, uzasadnienie szczególnie pilnej potrzeby, nagły i znaczący charakter oszustwa oraz jego skutki w postaci znacznych i nieodwracalnych strat finansowych. Jeżeli Komisja uzna, że nie posiada wszystkich niezbędnych informacji, kontaktuje się z zainteresowanym państwem członkowskim w terminie dwóch tygodni od daty otrzymania powiadomienia i precyzuje, jakie dodatkowe informacje są wymagane. Wszelkie dodatkowe informacje przekazane Komisji przez zainteresowane państwo członkowskie są równocześnie przesyłane pozostałym państwom członkowskim. Jeżeli przekazane dodatkowe informacje są niewystarczające, Komisja powiadamia o tym zainteresowane państwo członkowskie w terminie jednego tygodnia.

Państwo członkowskie, które zamierza wprowadzić szczególny środek w ramach mechanizmu szybkiego reagowania przewidziany w ust. 1, równocześnie kieruje również do Komisji wnioski z zastosowaniem procedury ustanowionej w art. 395 ust. 2 i 3.

3. Kiedy Komisja posiada wszystkie informacje, które uzna za niezbędne do rozpatrzenia powiadomienia, o którym mowa w ust. 2 akapit pierwszy, powiadamia o tym wnioskujące państwo członkowskie. Jeśli sprzeciwia się danemu środkowi szczególnemu w ramach mechanizmu szybkiego reagowania, w terminie jednego miesiąca od otrzymania powiadomienia sporządza negatywną opinię i informuje o tym zainteresowane państwo członkowskie i Komitet ds. VAT. Jeśli Komisja nie sprzeciwia się danemu środkowi szczególnemu, w tym samym terminie przekazuje zainteresowanemu państwu członkowskiemu i Komitetowi ds. VAT pisemne potwierdzenie. To państwo członkowskie może przyjąć szczególny środek w ramach mechanizmu szybkiego reagowania od dnia otrzymania potwierdzenia. Rozpatrując powiadomienie, Komisja uwzględni wszelkie przekazane jej pisemne opinie innych państw członkowskich.

4. Komisja przyjmuje akt wykonawczy ustanawiający standardowy formularz dotyczący przedkładania powiadomienia o szczególnym środku w ramach mechanizmu szybkiego reagowania, o którym mowa w ust. 2, oraz informacji, o których mowa w ust. 2 akapit pierwszy. Przedmiotowy akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w ust. 5.

5. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu zastosowanie ma art. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 (*), a komitetem do tego celu jest komitet utworzony na mocy art. 58 rozporządzenia Rady (UE) nr 904/2010 (**).

(*) Rozporządzenie (UE) nr 182/2011 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

(**) Rozporządzenie Rady (UE) nr 904/2010 z dnia 7 października 2010 r. w sprawie współpracy administracyjnej oraz zwalczania oszustw w dziedzinie podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 268 z 12.10.2010, s. 1).;

2) w art. 395 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5. W przypadkach szczególnie pilnej potrzeby określonych w art. 199b ust. 1 procedurę ustanowioną w ust. 2 i 3 należy zakończyć w ciągu sześciu miesięcy od dnia otrzymania wniosku przez Komisję.”.

Artykuł 2

Przed dniem 1 stycznia 2018 r. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie ogólne sprawozdanie oceniające skutki mechanizmu szybkiego reagowania przewidziane w art. 1 ust. 1.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą dyrektywę stosuje się do dnia 31 grudnia 2018 r.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 lipca 2013 r.

W imieniu Rady

C. ASHTON

Przewodniczący